

## POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **K. P.** ,  
skazanego z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej,  
na posiedzeniu w dniu 12 lutego 2025 r.,  
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania  
wyroku Sądu Okręgowego w Przemyślu  
z dnia 13 czerwca 2024 r., sygn. akt II Ka 118/24,  
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Jarosławiu  
z dnia 2 lutego 2024 r., sygn. akt II K 393/23,  
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

**p o s t a n o w i ł:**  
**wniosku nie uwzględnić.**

## UZASADNIENIE

W kasacji obrońców skazanego K. P. sformułowano wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 13 czerwca 2024 r., sygn. akt II KA 118/24, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Jarosławiu z dnia 2 lutego 2024 r., sygn. akt II K 393/23, wskazując że w świetle niepełnego materiału dowodowego wykonanie kary mogłoby doprowadzić do krzywdzącego pozbawienia wolności niewinnego człowieka.

**Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.**

Wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Jak wskazuje się w orzecznictwie, wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji wchodzi w grę wyjątkowo, w razie zaistnienia szczególnych okolicznościach, a to z tego względu, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć, który podlegają bezzwłocznemu wykonaniu. Do owych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę zarzutów podniesionych w kasacji i ich widoczną zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014 r., V KK 145/14, LEX nr 1566739; zob. też np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 14 czerwca 2018 r., II KK 178/18, LEX nr 2506098; 4 października 2012 r., II KK 56/12, LEX nr 1220820, z dnia 25 stycznia 2006 r., V KK 476/05, OSNwSK 2006/1/196, z dnia 8 września 2004, V KK 214/04, OSNwSK 2004/1/1513*). Ponadto należy mieć na względzie to, czy wykonywanie orzeczenia nie narazi skazanego na poważne i w zasadzie niepowetowane dolegliwości, co w pierwszej kolejności odnosi się do odbywania kary pozbawienia wolności i może zaistnieć zwłaszcza w wypadku, gdy realnie rysuje się perspektywa uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18, LEX nr 2449778*).

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego, należy stwierdzić, że na obecnym, wstępnym etapie postępowania kasacyjnego, brak jest podstaw do przyjęcia wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji obrońców skazanego. Odnosząc się do najpoważniejszego z sygnalizowanych w niej uchybień tj. zarzutu wystąpienia w sprawie uchybienia rangi bezwzględnej przyczyny odwoławczej, określonej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. odnośnie do składu Sądu Okręgowego w Przemyślu, należy zauważyć, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego, poczynwszy od uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej

oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt BSA I - 4110 - 1/20 (*OSNKW 2020/2/7, LEX nr 2784794*) wskazuje się, że „nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. albo sprzeczność składu sądu z przepisami prawa w rozumieniu art. 379 pkt 4 k.p.c. zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego w sądzie powszechnym albo wojskowym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3), jeżeli wadliwość procesu powoływania prowadzi, w konkretnych okolicznościach, do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności”. Nie występuje tu zatem automatyzm, lecz wymagane jest zbadanie, czy wadliwość procesu powołania danego sędziego doprowadziła do sytuacji, w której sąd orzekający z jego udziałem nie spełniał standardów niezawisłości i bezstronności. Niewątpliwie potrzeba przeprowadzenia szczegółowej i wieloaspektowej analizy tej problematyki, jak też i pozostałych zarzutów kasacyjnych wymaga jej rozpoznania na rozprawie, a zatem na obecnym etapie postępowania brak jest podstaw do skorzystania przez Sąd Najwyższy z uprawnienia przewidzianego w art. 532 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe rozważania, orzeczono jak w postanowieniu.

[J.J.]

[t.n]

